

FÜGGETLEN ÚJSÁG

POLITIKAI ÉS MEZŐGAZDASÁGI KÉPES HETILAP A MAGYAR NÉP SZÁMÁRA.

MEGJELEN MINDEN VASÁRNAP.

Egészévre 2 ft.
Félévre 1 „
Három hónapra 50 kr.

Szerkesztő és kiadja:
BAROSS KÁROLY.

Egyes szám ára 6 krajczár.
Szerkesztőség és kiadóhivatal:
BUDAPEST, (Köztelek).

Az új miniszterelnök.

Sorát ejtjük az új minisztereknek hogy | Beállott ő is a szabadelvű-börze-pártba, a
bemutassuk őket a „*Független Újság*” olvasóinak. | mely megválasztotta őtet a képviselőház elnö-

Az első az új miniszterelnök, báró *Bánffy Dezső*.

51 éves, életerős férfi, Erdélyországi születésű, ott kezdte hivataloskodását is. Szolnok-Doboka vármegyéknek volt sokáig főispánja. Mint főispánt nem valami nagyon szerették vármegyéje emberei nagyon erélyes természete miatt, noha ott jó szolgálatokat tett a magyarságnak, mert megfékezte a mindig forrongó oláhokat. Ezért lett azután híres ember.

Csakhogy a mint felkerült Budapestre, megváltozott ő is.

A mit meglehet tenni egy vármegyével, azt nem lehet

megtenni egy országgal. — Budapesten már nem | a nagykereskedők és iparosok birnak a kereskedelmi
ő parancsolt, hanem ő neki parancsoltak. | kamarákban. Biz az jó lett volna, de nem sikerült.

Báró Bánffy Dezső.

kének. Ő elnökölt azoknak a híres egyházpolitikai törvényjavaslatoknak a tárgyalásai alatt, a melyek áldatlan harcba kéverték nemcsak a képviselőket, hanem az egész országot.

Most aztán ő lett *Wekerle* helyébe a miniszterelnök, és elég szomorú, hogy megint csak pusztán a mai kormánypárt jóvoltából, a magyar népnek nem valami nagy hasznára.

Volt idő, a mikor báró *Bánffy Dezső* sokat dolgozott az Országos Magyar Gazdasági Egyesületben is, különösen azon fáradozva, hogy a magyar gazdáknak is adjon egy olyan szervezetet, a minőt

Az új kormány.

Meg volna az új kormánya Magyarországnak. Meg vannak az új miniszterek mind, akadt elég ember, a ki versenyzett erre a magas tisztességre, de azért nincs köszönet ebben az új kormányban. Épen olyan lesz, mint a régi volt, csak a minisztereit hívják máskép. Ugyanaz a kormánypárt adta az új minisztereket, a melyekből a régiéek valók voltak, az a párt, a melyik magát „szabadelvű”-nek nevezi, pedig tulajdonképen a börze-párt, a bankárok és a milliomosok pártja.

Ezeknek a kezében volt a régi kormány, ezek kezében van az új miniszterium is. Ennek a szabadelvű pártnak még 13 szavazattöbbsége van a képviselőházban s alkotmányos királyunk azt mondotta nekik, ha többségben vagytok, csináljatok még egyszer kormányt.

Csináltak is.

Az új kormány azzal hivalog, hogy ő is olyan lesz, a milyen az volt, a melyik megbukott, a Wekerle-é.

Az új is az egyházpolitikán fog törekedni, meg a kötelező polgári házasságon. Hát csak tessék nekik, de biztosítjuk báró *Bánffy* Dezső miniszterelnököt, hogy a magyar nép nem szívesen látja ezt a veszekedést.

Nekünk nem kötelező polgári házasság kell, meg a többi törvények a vallástalanságról, a melyek talán hasznosak lehetnek, meg kedvesek a budapesti börze embereinek, meg a bankárok és a kereskedőknek, hanem végtére olyan politika, a mely törődik és foglalkozik a magyar nép érdekével, a vidéki népességgel.

Nem egyházpolitika kell nekünk, a miből senkinek semmi haszna nincsen, hanem jó gazdasági politika.

Ezzel pedig sem a megbukott kormány nem törődött, sem az új kormány nem törődik.

Nem is hisszük, hogy hosszú ideig lehessen báró *Bánffy* Dezső miniszterelnök.

Nem hisszük azért, mert mi bizunk még annyira a magyar nép józan esze és ítéletében, hogy nem tűri soká ezt a mai állapotot és a mint megjönnek a legközelebbi követválasztások, kibuktatja minden kerületben a mai kormány képviselőjelöltjeit.

És akkor, a mikor a „*Független Ujság*” hírül adja az új kormány megalakulását, megírjuk azt is, hogy ez a kormány nem a mi kormányunk. Nem a magyar nép kormánya, mert nem az ország népének érdekeit hordja a szíven, nem törekszik arra, hogy ezt a sokat sanyargatott népet gazdaságilag előbbre vigye.

Ez is csak port hint az ország szemébe, mint az előbbi, összevesziti a különböző vallásukat s hasznos törvények csinálása helyett elrabolja

a képviselőház drága idejét az egyházpolitikai dolgokkal. Béke helyett megint csak veszekedés lesz és háboru.

Pedig ebből már elég volt.

De majd fog ütni az órája a nemzetnek is. Könnyen fordulhat ugy a dolog, hogy a törvényes idő előtt lesznek meg az új képviselőválasztások. Már sűrűen hallatszik, hogy királyunk is nagyon unja ezt a galád játékot és meglehet, hogy feloszlatja a mai országgyűlést és új képviselőválasztásokat rendel el. Hadd lássék meg, melyik pártot akarja a nemzet.

Ezekre készüljön ma már minden magyar ember. Csak a legközelebbi követválasztásokon lehet kibuktatni ezt a mai átkos kormánypártot, mely hosszú uralma alatt csak szegénységet, nyomoruságot hozott a magyar népre.

Jöjjenek össze már most, tanácskozzanak a választópolgárok, állapodjanak meg képviselőjelöltjeikben, a kikre a legközelebbi választásoknál szavazni fognak. Jelöltjeik pedig csak olyan emberek legyenek, a kik nem a nemzet összevesztésén dolgoznak, hanem a nép gazdasági dolgainak kelnek védelmére az országházában.

MI HIR A POLITIKÁBAN?

Az új miniszterium. Hosszu, kínos vajadás után végre e hó 12-én véget ért a kormányválság azzal, hogy a király megbízta báró *Bánffy* Dezsőt, a képviselőház elnökét a kormányalakítással. Az új miniszterelnök már e hó 14-én hétfőn előterjesztette a koronának a miniszterek névsorát, mely a következő:

<i>Miniszterelnök:</i>	<i>Bánffy Dezső br.</i>
<i>Belsőügyminiszter:</i>	<i>Perczel Dezső.</i>
<i>Kereskedelmi miniszter:</i>	<i>Dániel Ernő.</i>
<i>Földmívelési miniszter:</i>	<i>Festetics Andor gr.</i>
<i>Vallás- és közoktatás- ügyi miniszter:</i>	<i>Wlassich Gyula.</i>
<i>Igazságügyminiszter:</i>	<i>Erdélyi Sándor.</i>
<i>Pénzügyminiszter:</i>	<i>Lukács László.</i>
<i>A király személye kö- rül miniszterium ve- zetésével megbízott honvédelmi miniszter</i>	<i>Fejérváry Géza br.</i>
<i>Horvát miniszter:</i>	<i>Josipovitch Imre.</i>

A király elfogadta ezt a listát és a miniszterek kinevezését a hivatalos lapnak már szerdai száma közölte, az országgyűlésnek pedig szombaton, e hó 19-én mutatja be magát az új kormány.

Az új kormány tehát már megvolna, azonban legnagyobb sajnálatunkra nem találjuk az új miniszterek között sem a magyar gazdakö-

zönség, sem pedig a magyar kisipar igaz és önzetlen barátainak neveit. Az csak a vigasztaló, hogy az új kormány nem fog soká tartani, és mihamarabb egy jobbnak ad majd helyet. Addig is elmondhatjuk, hogy adtál uram esőt, de nem volt köszönet benne.

Az új miniszterek életrajzát következőkben ismertetjük:

Losonczy báró Bánffy Dezső, báró Bánffy Dániel volt főispán, valóságos belső titkos tanácsos és csikfalvi Gyárfás Anna fia, 1843. október 28-án született Kolozsvártt s az ottani reformált főtanodában kezdte tanulmányait is.

Tanulmányait külföldi egyetemeken öregbítette és fejezte be, honnan hazatérve, megnősült. Nejét, báró Kemény Máriaát, korán elragadta oldala mellől a halál.

Mint az akkori balközép egyik vezérlő embere tűnik föl Felső-Szolnok vármegyében: a hetvenes évek elején képviselővé is jelölték, de a hatalmas kormánypárti jelölttel szemben (Torma főispánnal szemben) kisebbségben maradt.

A fuzió azonban tért nyitott az ő tettvégyának is. Tisza Kálmán ráruházta az akkori Kövárvidék főkapitányságát, hol adminisztrációs képességeit s erélyét annyira érvényesítette, hogy a megyék kikerekítése alkalmából Szolnok-Doboka s később egyuttal Besztercze-Naszód vármegye főispánjává nevezték ki. Erős kézzel vezette az 1891. év elejéig e két vármegyét.

Az ev. ref. egyház erdélyrészi kerületének valóságos főgondnoka. Ez állásával összekötött kötelelességeit oly nagy pontossággal teljesíti, hogy jónak látta többek közt ezek miatt Kossuth Lajos temetéséről is elmaradni. Mikor mint főispán 10 évi jubileumát ünnepelte, a király a Lipóttrend lovagkeresztjével diszítette fel. A főispánságról lemondva, a szilágysomlyói kerületben választatott meg és a képviselőház többsége őt ültette az elnöki székbe. Elnöki működése alatt nem igen sikerült neki a Ház összes pártjainak rokonszenvét kivívni. Különösen eleinte igen sok alkalmat szolgáltatott arra, hogy elnöki szereplésével megelégedve ne legyen senki. Egyes kellemtelenségek, melyeket ő okozott, igen élénk emlékezetben vannak még. A legtöbbet vétett azonban a Ház méltósága ellen, midőn Kossuth Lajos temetéséről elmaradt. Ez a ténykedése szerezte azonban meg neki az udvar kegyét és ez készítette neki elő az utat a miniszterelnöki székig.

Perczel Dezső az új belügyminiszter 1848-ban Szegzárdon született, hol atyja néhai Perczel Béla, akkor Tolnamegye alispánja volt. 1877-ben Tolnamegye alispánjává választatván, tíz és fél évig vezette a megye kormányzatát. Az 1887-iki képviselőválasztások alatt megyéjének két kerülete, a bonyhádi és pinczehelyi, kérte őt fel jelöltjéül s ő az előbbinek, mely

honossági kerülete, képviselésére vállalkozott, melyet jelenleg is képvisel.

Wlassich Gyula, az új vallásügyi miniszter 1852-ben született Zala-Egerszegen; miután megkapta az ügyvédi diplomát és időközben fogalmazóskodott az igazságügyminiszteriumban, 1882-ben komáromi alügyész lett. Később a fővárosba jött fel alügyésznek, majd az igazságügyminiszteriumban lett titkár. 1890-ben az egyetem büntetőjogi tanszékére nevezte ki az akkori közoktatásügyi miniszter. Mikor Királyi Pál meghalt, Wlassich a csáktornyai kerületben lépett fel, a hol meg is választották. A képviselőházban az igazságügyi bizottság tagja és legutóbb ujesztendei beszédével keltett feltűnést.

Erdélyi Sándor, az új igazságügyi miniszter született Biharmegyében, Kisjenőn, 1839. aug. 1-én. A jogi tanulmányokat a pesti egyetemen 1862. évben végezte be. A közügyvédi vizsgát 1863. aug. 30-án, a váltóügyvédi 1863. okt. 6-kán tette le.

Csakhamar bírósági szolgálatba lépett és fokozatosan haladt felfelé; 1890-ben, mikor tíz királyi táblát állítottak fel, a győri tábla elnöke lett, de két év múlva az igazságügyminiszteriumba hívták meg államtitkárnak. A dunaszerdahelyi kerületet képviseli.

Lukács László, az új pénzügyminiszter 1850-ben született Zalatnán, Erdélyben. A gimnázium felsőbb osztályait és a jogot Kolozsvártt végezte, majd nagyobb külföldi utazások után hazajött és 1874-ben tanára lett a győri jogakadémiának. De nem sokáig volt itt maradása: az előadásokkal járó izgalmat szervezete nem bírta elviselni. Lemondott tanári állásáról és 1877-ben, atyja halála után, átvette bányaművei vezetését. 1878-ban a magyar-igeni kerületben képviselőnek választották. Mikor Láng Lajos leköszönt a pénzügyminiszteri államtitkárságról, Wekerle államtitkárául Lukács Lászlót hívta meg. Ezt a hivatalát mostanig viselte.

Dániel Ernő, a Bánffy-kormány kereskedelmi minisztere 1843. május 3-án Elleméren, Torontálmegyében született. 1867-ben szolgabíróvá, majd 1868-ban, miután ügyvédi diplomát nyert, törvényszéki ülnökké választott. 1870-ben mint Deák-párti a béga-szentgyörgyi kerületben képviselővé választott, ugyanezt a kerületet képviselte az 1872. és 1875-ik évi országgyűléseken. 1878-ban Nagy-Becskerek város képviselőjévé választott, 1884 óta a pancsovai választó kerületet képviseli. 1875 óta a szabadelvű párthoz tartozik.

Fejérváry Géza báró honvédelmi és ideiglenesen a király személye körüli miniszter, *Festetics* Andor gróf földművelésügyi és *Josipovich* Imre horvát miniszterek tagjai voltak az előbbi miniszteriumnak.

Uj képviselő-választások. *Bánffy* Dezső bárónak miniszterelnökké, *Erdélyi* Sándornak, *Lukács* Lászlónak, *Wlassich* Gyulának, *Dániel* Ernőnek és *Perczel* Dezsőnek pedig miniszterekké történt kinevezése folytán, a szilágy-somlyói, a duna-szerdahelyi, az abrudbányai, a csáktornyai, a pancsovai és a bonyhádi kerületekben uj képviselőválasztás lesz. A magyar választó közönségnek tehát ezekben a kerületekben alkalom fog nyújtatni arra, hogy megmutassák, miszerint csak azért, hogy valaki miniszterre lett, nem választják meg újra képviselővé, ha a magyar nép igaz érdekeinek istápolását nem veszi fel programjába. Földmivelők, gazdák és iparosok állitsatok külön jelöltek és minden alkotmányos eszközt ragadjatok meg, hogy győzelemre juttassátok.

Franciaország a bukás szélén. A francziának egykor oly hatalmas birodalma válságból-válságba sodortatva, valósággal a bukás szélén áll. A hét elején a képviselőházban leszavaztatván a minisztérium a *Dupuy*-kormány beadta lemondását. *Casimir-Périer* köztársasági elnöknek, a ki a helyzetet annyira bonyolultnak látta, hogy a megoldás nehézségeitől visszarettent és, maga is beadta lemondását a legmagasabb állásról, melyet nem királyi vérből származó halandó ezen a világon csak elérhet. Franciaország a bukás szélén áll, és hogy *Casimir-Périer* elnök lemondása hová fogja fejleszteni az egészet, arról senkinek még csak fogalma sincs.

Azokat, a kik olvassák már a

„Független Ujság“-ot,

arra kérjük, hogy *jóbarátjaik, rokonaik, falubéliciknek* mutassák meg a lapot, ajánlják mindenütt. Csak hasznot tesznek vele az országnak, ha elterjesztik.

A ki *kilencz előfizetést gyűjt* (ez pedig könnyű dolog), *annak ingyen küldjük a lapot.*

Előfizetési ár:

egész évre 2 frt,
félévre 1 frt.
három óra — 50 kr.

Az előfizetési pénzt tessék *posta-utalványon* beküldeni. Czim az alábbi:

„Független Ujság“
kiadóhivatalának
BUDAPEST.

MI UJSÁG?

KÉT HALOTT.

Földváry Mihály. †

1824—1894.

Pest-Pilis-Solt-Kiskun vármegye 17 éven át volt híres alispánja, a minden ízében magyar ember fenkölt lelke, elköltözött atyáihoz. E hó 12-én szünt meg dobogni szive a régi táblabírák utolsójának.

Földváry Mihály.

Hazáját és vármegyét szolgálta egész életében, s védte azt minden idegen beavatkozás ellen a legnagyobb erélylyel. A régi világból való ember volt ő, ki azonban haladt a korrall, s ott volt mindenütt, hol a közjót elősegithette. Egy szorgalmas, kötelességtudó tisztviselőt veszítettünk az elhunytban, ki bokros teendői mellett mindig talált annyi időt, hogy a közügyek terén is érvényesítse tehetségét és befolyását, soha sem tévesztve szem elől hazája és vármegyéje érdekeit.

Már fiatalon a megye szolgálatában állott, később képviselő lett, majd alispánnak választották, mely tisztét haláláig nagy kötelességtudással viselte. Temetése a főváros és a vidék óriási részvéte mellett e hó 14-én ment végbe. Áldás kísérje nyugó porait.

Kun Kocsárd gróf. †

1803—1895.

Egy minden ízében magyar főúr halt meg e hó 11-én Szászvárosban — Erdélyben, a ki hazáját mindenképp szerette, s feláldozta érte mindenét. Erdélyországi főúr volt ő, a ki látta, hogy Erdély bérezes honában a magyarság mindinkább fogy, s a szász és az oláh elnyeléssel fenyegeti. Hogy a magyarságot megmenthesse az elnyomatástól, több százezer forintot adományozott még életében az Erdélyi Magyar Közművelődési Egyesületnek azon czélból, hogy az a magyar elemet megvédhesse az oláhok és szászok befolyásától. Vagyonának fennmaradt részét pedig magyar tanintézetek alapítására fordította, a melyek ugyanezen czélt szolgálják; a magyar érzületű főúr még életében gyönyörködhetett

Kun Kocsárd gróf.

hazafiúi tettének sikerében, mert már ma is gyarapodott erőben a magyarság Erdélyben, s bizhatunk benne, hogy napról-napra erősödni fog. Kun gróf nemes honszerelme és áldozatkészsége biztosította számára honfitársai tiszteletét s elévülhetetlen betűkkel véste nevét a magyar nemzet szívébe. Nyugodjék békével az általa oly forrón szeretett hazai föld hantjai alatt.

Mária Valéria kir. hercegasszony jan. 15-én utazott el Budapestről férje, *Ferencz Szalvátor* kir. herceg kíséretében. Elutazásuk reggelén ő felsége a király felkereste leányát lakosztályában és vele töltötte az egész délelőttöt. Ezután a király ő felsége kedvencz tartózkodási helyére, Gödöllőre ment vadászatra, s csak este tért onnan vissza. Utközben többször említette kísérői előtt, mily kellemesen töltötte idejét Budán, különösen kedves leánya Mária Valéria kir. hercegasszony társaságában. Mária Va-

léria férjével pont két óraker hajtatott a nyugati pályaudvarba, a hol Ferencz Szalvátor karonfogva vezette az udvari várószobán keresztül a pályaudvarba. A külön szalonkocsi az első vágányon állott; a kir. herceg először nejét segítette fel a vasuti kocsiába, azután pedig Korniss grófnőt, majd ő maga szállott be utánuk a kocsiába. Két óra nyolcz perczkor az állomásfőnök bejelentette a vonat elindulását. Pont két óra tiz perczkor robogott ki a vonat a pályaudvarból s este érkezett Bécsbe; onnan a főhercegi pár megállapodás nélkül Lichteneggbe utazott, a hol hosszabb ideig fognak maradni.

Erzsébet királyasszonyunk Franciaországba utazott. Ujabb hírek szerint a királyné, nővérének, a nápolyi királynénak látogatására Mentoneba utazott, honnan rövid idő múlva Algirba tér vissza.

A mi jó királyunk ismét tanujelét adta jószívűségének; ugyanis *Kövesd* községnek háromszáz forintot adományozott magánpénztárából azon czélból, hogy osszák ki a mult év szeptember 14-iki tüzeset alkalmával megkárosodottak között.

Egy főúr gazdatisztjeiért. Gróf *Csekonics* Endre, az ősszel ülte meg ezüstmenyegzőjét, mely alkalommal gazdatiszti karának nyugdíjat biztosított; tisztjeinek 1.600, 1.400 és 1.200 forint nyugdíjat ad, az állami szolgálati szabályzatok szerint. A tisztikar, miután a gróf most nem tartózkodik birtokán, feliratilag fejezte ki háláját és hódolatát urának.

Uj hitelszövetkezet. *Tápió-Szelén* Farnek Béla községi bíró hitelszövetkezet létesítésén fáradozott s lelkes buzgalmának sikerült megalakítani egy hitelszövetkezetet 196 taggal és 450 részvénnyel. Igazgatóválasztmányi tagok lettek *Farnek Béla, Marton Ferencz, Szántha István, Szikora András, Konez József, Káplár Károly, Kanyó István, Mérész János, Budenszky Varsó Joachim, Németh István, Szatmáry Ferencz, Lárdi Pista, Bicskey Illés és Nemes János.* Óhajtjuk, hogy minden községben legyenek a hitelszövetkezeteknek ily lelkes hívei, hogy ez üdvös intézmény az egész országban mihamarabb elterjedjen.

A képfaragó özvegy német császárné. *Frigyes* elhunyt német császár özvegye nagy szeretettel foglalkozik a festéssel és képfaragással. Műtermet rendeztetett be magának, a melyben gyakran dolgozik. Leginkább mellszobrokat készít, a melyek mind meghalt férjét ábrázolják. Hogy mily tehetsége van a szobrászathoz, mutatja a következő eset. Egyszer egy szobrászt hivatott magához és megbizta, hogy készítse el a meghalt császár mellszobrát. A művész hozzáfogott a munkához és már csaknem el is készült munkájával, a midőn a császárné azt látni óhajtotta. A szobrász készségesen megmutatta művét, a mely azonban a császárnénak nem tetszett s ezért sajátkezüleg javította ki az elhunyt császárt ábrázoló szobrot.

A százezredik fegyver. A magyar fegyvergyár nem régiben készítette el a százezredik Manlicher-fegyvert, melyet ő felsége a királynak ajánlott fel

a gyár igazgatósága. A király szívesen és különös örömmel fogadta az ajándékot és főhadsegéde, gróf Paar által, a fegyvergyár igazgatóságának a legmelegebb köszönetét fejeztette ki érte.

Kutya mint zsandár. Erdély egyik községében történt, hogy Buzdia Lázár és két társa, haragosai voltak Floka Alexa gazdaembernek. Tegnapelőtt este elmentek Floka lakására megzörgették ablakát s kihívták az utcára. Ez gyanútlanul kiment, de alig lépett ki az ajtóból, midőn Buzdia Lázár egy fadoronggal fejbe ütötte úgy, hogy azonnal összeesett. A dulakodás zajára lármát csapott Floka felesége, mire a gyilkosok tovább akartak állani. Kettejüknek sikerült is, de Buzdiát egy juhászkutya leteperte és mindaddig fogva tartotta, míg az elősiető szomszédok oda nem érve a gyilkost elfogták. Flokát már halva találták. Buzdia pedig, jöllehet minden ellene bizonyít, tagadja tettét.

A hamis tizforintosok ismertető jelei. Nagyon sok hamis tizforintos bankó van mostanában forgalomban, s ezért jó lesz megnézni mindenkinek őket, mielőtt a zsebébe teszi. A jelenleg forgalomban levő bankók majdnem kivétel nélkül az 1880. évi tizforintos bankjegyeknek táblalenyomattal készített hamisítványaihoz tartoznak. Ezen hamisítványok, a következő különleges ismertető jelekkel bírnak: 1. A német szövegoldal a jobb oldalon ábrázolt fej bal orrezimpája mellett rendszeren egy sötét pont látható. Ezen szövegoldal fenti jobb sarkában levő „10” számjegy köriratában, melyben e szavak „Zehn Gulden” háromszor ismétlődnek, egyszer „Zehn” helyett „Zem” olvasható. 2. A magyar szövegoldal a valódi jegyeknél a bankjegy vörös száma hat számjegyből, a hamisítványoknál ellenben csak öt számjegyből áll. A magyar szövegben a hamisítványokon e szó „főintézeteinél” hibásan „főintézeteinél” van nyomtatva. Ezen hibákból tehát mindenki nagyon könnyen felismerheti a hamisított tizforintosokat.

Az új hóhér első akasztása. Kozarek hóhér örökébe a ki e tavasszal halt meg, Bali Mihály lépett, egy katonaviselt ember, a ki okmányokkal igazolta a főállamügyész előtt ebbeli mesterségében való jártasságát, mire ki is nevezték az állam hóhérjának. Az a dolga, hogy azokat, a kik valami nagy bűnt követtek el és érte halálra lettek ítélve, a törvény nevében felakassza. A nyár óta, a mióta Bali az új hóhér, még nem akadt teendője s csak e napokban hajtotta végre hóhéri minőségében az első akasztást. Ugyanis egy Novicsics József nevű pástzorember meggyilkolta feleségét, mely bűnéért a törvényszék halálra ítélte a gyilkost. Novicsicsot Belováron a hét elején akasztotta fel Bali. A hóhér az akasztást teljes szakértelemmel végezte.

Hat vasuti kocsi ment át rajta. Halálos aggodalmakat állott ki Bachraty Ferencz, vasuti kocsitoló. Réese mellett kocsirendezés közben hirtelen jött a mozdony, úgy, hogy ő már félre nem ugorhatott.

Annyi lélekjelenléte volt, hogy a két sin közé fekve, szorosan a földhöz lapult. Így ment el fölötte hat kocsi és esupán a láncok horzsolták fejét és lábait, a ruháját pedig összeszaggatták.

1895. évi katonai lóvásárok sorrendje Az idei katonai lóvásárokat a következő helyeken és sorrendben fogják megtartani: 1. csoport. Tata márczius 15., Győr 18., Galantha 21., Duna-Szerdahely 23., Pusztamalomhely 25., Perbete 27., Kéménd 29., Nagy-Salló 31., Léva április 1. — 2. csoport. Zsámbék márczius 15., Lovasberény 17., Székesfehérvár 19., Veszprém 22., Kis-Czell 24., Szombathely 26., Csorna 28., Szany 30., Pápa április 2. — 3. csoport. Nagy-Perkáta márczius 15., Sárosd 17., Czece 19., Pinczehely 21., Hőgyész 24., Dombóvár 26., Kaposvár 29., B.-Szt-Lőrincz 31. — 4. csoport. Kis-Várda márczius 14., Nyír-Bátor 16., Nyiregyháza 18., Hajdu-Nánás 20., Püspök-Ladány 22., Kunhegyes 24., Török-Szent-Miklós 26., Turkeve 28., Déva-Ványa 30., Sarkad április 1., Nagy-Szalonta 3., Nagy-Várad 5., Nagy-Károly 7. — 5. csoport. Nagy-Kőrös márczius 14., Czegléd 16., Szolnok 18., Szarvas 20., Békés-Csaba 22., Arad 24., Nagy-Szent-Miklós 26., Zombolya 28., Temesvár 30., Detta április 1., Glogon 4., Mramorak 6. — 6. csoport. Jász-Apáti márczius 14., Heves 16., Hatvan 18., Gyöngyös 20., Füzes-Abony 22., Mező-Kövesd 24., Miskolcz 26., Tornalja 28., Rima-Szombat 30., Szikszó április 1., Töketeres 3., Sátoralja-Ujhely 5. — 7. csoport. Ó-Becse márczius 14., Zombor 16., Baja 18., Kalocsa 20., Kis-Kőrös 22., Nagylak 24., Kun-Ágota 27., Oroszháza 29., Szentes 31., Hódmező-Vásárhely április 2., Uj-Verbász 4. — 8. csoport. Deés márczius 15., Gyéres 17., Maros-Vásárhely 19., Kőhalom 21., Seps-Szt-György 23., Zabola 25., Brassó 27., Nagy-Sz. ben 29.

Innen-onnan. Gróf Bethlen Andrásné Moresonyi Livia birkási birtokán kigyulladt az erdő, melyből néhány száz hold elégett. A tűz oka eddig ismeretlen. — **Kecskeméten** Sz. Kovács Mária telerakta éjjelre szénnel a kályhát. Reggel halva találták; megölte a szengáz. — **Noszlopon Boldizsár** Imre 12 éves fia felakasztotta magát. Állítólag szülei kegyetlen bánásmódja kergette a halálba. — **Milanóban** az ottani czirkuszban előadás alatt leszakadt a karzat. Sokan súlyosan megsebesültek és számosan meghaltak. — **Csongrádon** Kovács Istvánné világtalan asszony a tüzhelyhez ült melegedni; a ruhája tüzet fogott és a szegény asszony súlyos égési sebet szenvedett. Iszonyu kínok között halt meg. — **Zavaz** községben Belánszky Katalin csecsemő gyermekének pólyája meggyuladt. Mire megmenthették volna, megfulladt. — **Vámos-Pécsről** Böde Imre gazdaember, a község pénztárosa nyomtalanul eltűnt. A pénztárt teljesen rendben találták. Most nyomozzák. — **Nemsován** Mara Rózsi nevű leány ujszülött gyermekét megfojtotta és egy árokba vetette. A gonosz anyát a csendőrség elfogta. — **Békésen** Püski Mihály éjjeli őr életuntságból felakasztotta magát. Mire rátaláltak, már halott volt.

GAZDASÁGI DOLGOK.

A szövetkezetekről.

Mi az a szövetkezet? Hogyan alakítható meg a szövetkezet? Több és hasonló kérdések nem egy olvasónk fejében fordulnak meg, a mint a hozzánk beérkező ily irányu kérdések tömegéből következtünk.

E kérdések egyenkint való megválaszolása sok időt venne igénybe s csak azok vennék hasznát, a kiknek a válasz szól, már pedig a szövetkezetek minden kis embert, akár gazda, akár iparos, közvetlen közletről érdekelnek s azért, hogy az eszme terjedjen s ez uton is hozzájáruljunk olvasóink anyagi boldogulásához, megírjuk mindazt, a mit a szövetkezetekről mindenkinek tudnia kell.

Mi a szövetkezet? Többek társulása anyagi jólétük emelésére, hitelük szervezése és kielégítése, a takarékosági hajlam előmozdítása vagy terményeik közös értékesítése és fogyasztási szükségletük közös beszerzése utján.

S e szerint megoszlanak a szövetkezetek *hitel-, hitel és takaréki-, fogyasztási és termelési szövetkezetekre.*

Ma a hitelszövetkezetekről s a hitel- és takarékszövetkezetekről akarok szólni.

A hitel kérdése a legfontosabb kérdés a kiscgazdára nézve. Minél kisebb a gazdaság, minél kisebb az üzlet, annál nehezebben segíthet magán a kiscgazda vagy kisiparos szorultságában. Ha kap is pénzt, nem kap annyit, a mivel talpra állhatna s ha kap, oly feltételek mellett adják, hogy alig képes a kamatot fizetni, de azért mégis elvállalja, mert reá van kényszerítve, nincs máshova fordulnia.

Hány kiscgazda és kisiparos ment már tönkre, jutott koldusbotra az uzsora-adósságok miatt; hiszen az el sem kerülhető, hogy a kiscgazda a hitelt igénybe ne vegye, főleg a mostani nehéz viszonyok között. S kap is valamieske pénzt a megszorult kiscgazda, különösen, ha van még valamieskéje; ott terem az álemlerbarát, a falu pénzeszsákja s készséggel felajánlja segítségét; ad vetőmagot, de hát drága az élet, az újból majd még egyszer annyit kér vissza, ad pénzt is, de azt már csak módjával mert sokféle kérik drága kamatra; de hát ő már csak inkább a szomszédnak adja, csak minden hónapban fizessen utánna 10—15 százalékot, avagy még egyszerűbb, ha váltót vagy kötelezvényt ír alá, mégegyszer annyiról, mint a mennyit kapott: a fizetés napját nem is kell beleírni, majd fizet akkor, a mikor épen lehet.

Igy megy ez vidéken s a kiscgazda egyszerre csak azt veszi észre, hogy a 20 frtból 200 frt lett, mert a részleteket nem bírta fizetni s egyszeresak

jön az árverés és elárverezik a szegény ember házát meg egyéb ingóságát.

De mit szóljunk a munkásról, kinek talán van házikója, hol családjával megvonulhat, de két keze munkájánál egyebe nincs, a miből megéljen. Ez valósággal a hitelező rabszolgájává lesz, mert nemcsak a kölcsönt kell kamatostul visszafizetnie, ha ugyan bírja, de napszámot kell teljesítenie korlátlan számban, mert a hitelező gondoskodik arról, hogy az egyszer kezébe került munkás egykönnyen ki ne szabaduljon körme közül s egész esztendőben ingyen dolgoztat vele kamat fejében.

Nagy az adó is, drága a megélhetés is, de a kiscgazda és napszámos pusztulásának a legnagyobb oka az uzsora, a mely óvatosan behálózza elébb, hogy azután megfojtsa.

És ezen a bajon van mód segíteni, a *hitelszövetkezetek* utján.

Tudom, hogy sokan mosolyogni fognak állításon, a kik a hitelszövetkezetek áldásos működését még nem ismerik, mert nem tudják elképzelni, hogy ha két koldus össze áll, hát egyszerre tele legyen a tarisznyájuk.

Pedig a dolog úgy áll, hogy a mit meg nem szereshet se Péter se Pál, azt megszeresheti Péter és Pál, ha összeállnak, társulnak, szövetkeznek.

Lássuk csak példában a dolgot, úgy mindjárt világosan látunk.

Összeáll például egy községben 100 ember (lehet kevesebb is, több is) kiknek mindegyike közös elhatározással — megállapított értékű, mondjuk 25 frt értékű egy-egy (esetleg több) üzletrészt jegyez, és egyuttal jótállást vállal a jegyzett üzletrész értékének egy-két vagy többszöröséig, mondjuk a jelen esetben a kétszereséig, azaz 50 frtig. A jegyzett üzletrész befizethető egyszerre, vagy kisebb részletekben, sőt heti 10 krral is. Hetenkinti 10 kr. befizetéssel egy üzletrész körülbelül 5 esztendő alatt lesz teljesen befizetve. De mihelyt az első 10 krral befizetés megtörtént, a szövetkezetnek hitele van a lulapesti központnál, a *hazai szövetkezetek központi hitelintézeténél*, nemcsak a jegyzett üzletrészek összegéig, hanem jelen esetben $100 \times 25 = 2500$ frtig, és azonfelül a jótállással biztosított összeg erejéig is azaz $100 \times 50 = 5000$ frtig. Vagyis az első 10 kr. befizetés után a szövetkezet 7500 frtig kaphat kölcsönt a központból $5\frac{1}{2}\%$ -ra, mely összeget azután a községi szövetkezet kisebb részletekben kioszt saját tagjai között pl. 7% -ra.

Tehát mégis igaz ugy-e, hogy a mi se Péternek se Pálnak külön-külön nem sikerült, azt elérheti Péter is meg Pál is, ha összeállanak. A szövetkezet tehát mielőtt önmagának pénze volna, már segíthet tagjain kölcsönrel és azonfelül még magának is szerez $1\frac{1}{2}$ perzentet, a központ pénzén. A mily mértékben befolytak az üzletrészek, azon mértékben fizettetik vissza a központtól kölcsönvett pénz. Természetes, ha a községi hitelszövetkezet már a

saját pénzével dolgozhat, akkor tagjainak is olcsóbb kamatra kölcsönözhet pénzt.

A hitelszövetkezet létesítése nem boszorkányság, csak akarni kell, ennek révén megszűnik az uzsora és sok egyéb baj, a min olcsó hitellel segíthetünk.

Hogy miként kell a dologhoz fogni, azt is elmondjuk, nem ördögi mesterség az. Azok a kik egy hitelszövetkezet felállítását magukban kívánatosnak tartják, egyszerűen elmennek a községi jegyzőhöz, paphoz, tanítóhoz vagy gazdatiszthez, s megkérlik, hogy írja ügyükben a hazai szövetkezetek központi hitelintézete mint „szövetkezet”-nek Budapestre a vármegyeházára, hogy ők egy a központtal összefüggő községi hitelszövetkezetet óhajtanak alakítani.

A központ azután gondoskodik a többitől. Kiküldi emberét, a ki azután nyélbe üti az egészet, s rövid egy-két hónap múlva már megy minden rendén mint a karikaacsapás, s csak azon fog kiki csodálkozni, hogy miért is nem lehetett meg ez már előbb is.

Ennyit egyelőre a hitelszövetkezetekről jövőre sorát ejjük a más fajta szövetkezeteknek is.

Szívelje meg mindenki a mondottakat és iparkodjon az ily szövetkezetek létesítését elősegíteni.

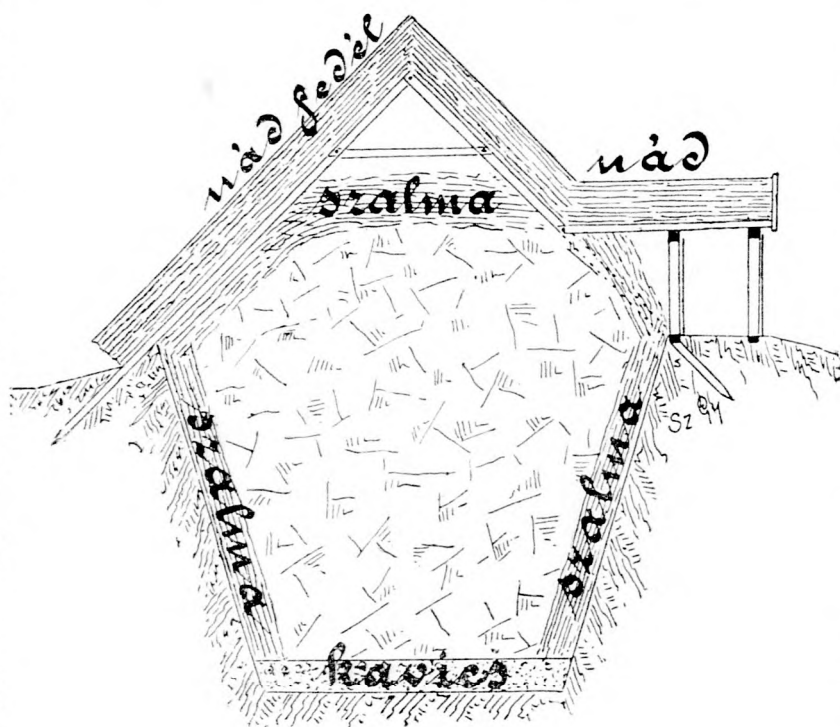
Hogyan építsük jégvermeinket.

Mindnyájan tudjuk, hogy milyen nagy áldás az, ha van a nyár derekán a községben pár jéggel telt verem. Nemesak a gazdaember meg a vendéglős veszi jó hasznát ha van a hust, tejet, s más egyéb könnyen romló eledelt hova eltenni, hanem sok veszélyes és ragadós beteségnél is nagy szükség van a jégre. Most mindenki könnyen juthat hozzá, de nyáron sok faluban dárgra pénzen is alig kap jeget a beteg ember.

Ezért én mindig csodálkozom, ha a nagyobb gazda házatáján nem látok jégvermet. Ha azután ennek okát tudakoltam, tíz esetben kilencszer azt válaszolják, hogy: „hiszen megpróbáltam én már jeget összehordani, de bizony majd hamarabb olvadt el az a veremben mint a hó kint az erdőben”. Ez bizony mindenütt a hol kevés jeget hordanak össze, vagy azt nem jól rakják el, tényleg megis történhetik. Sokan mindárt az elején hibázzák el a dolgot, ha azt gondolják, hogy untig elég lesz a

verembe 15—20 szekér jeget hordani. Mikor azután a nyár elején kinyitják a vermet esodálkozva látják, hogy mennyire megapadt a jég, alig van meg a fele s a mi megmaradt az nem tart tovább 3—4 hétnél. A legjobb veremben is csak úgy áll el a jég, ha nagy tömegben van együtt és ezért 30—35 szekérnél kevesebb egy helyre sem szabad hordanunk. Ennyi jég aztán már könnyen eláll a jövő télig, ha a nyári meleg és víz nem juthat hozzá. Azt tudja mindenki, hogy a jeget jó vastag szalma-, vagy nád-fedéllel kell a meleg ellen megvédeni, de hogy a víz is nagy kárt tehet a jégben, arra már kevesen gondolnak. Magától értetődik, hogy se a talajvíznek, se az árvíznek nem szabad a verembe érni, de ez még nem elég, mert magában a veremben is sok víz keletkezik s ennek sem szabad ottan maradnia.

A jeget tudniillik semmiféle tetővel se tudjuk a meleg ellen teljesen megvédeni, s még a legjobb veremben is legalább a fele a jégnek elolvad, vízzé válik. Ha most ez a víz nem tud lefolyni, akkor csakhamar fel-eszi a többi jeget is. Gyakran láttam, hogy két szomszédos község teljesen egyformára építi a vermeit, s az egyik határ vermeiben volt még késő ősszel is jég, míg a másikban már a nyár derekán is üresen

A jégverem.

állott a jégverem. Ennek pedig csak az volt az oka, hogy az első falu jégvermeinek feneké kavicsos talajban feküdt, a hol a jégvíz elszivároghatott s a jég mindig szárazon feküdt, a másikban azonban alul agyagos volt a föld, mi a vizet át nem eresztí s a jég így mindig vízben állott. A kinek tehát a verme agyagos földben fekszik, jól teszi, ha a verem fenekére vagy 2 kocsi kavicsot hordat.

A jó jégveremnek elkészítése nem valami nagy mesterség. Nem kell hozzá valami különös munka vagy anyag. Minden gazda maga megcsinálhatja, a hozzávaló kikerül az udvarból.

Egy lehetőleg árnyékos és magasan fekvő helyen egy 4—5 méter széles 3—3,5 méter mély gödört ásunk, úgy a hogy a kutakat szoktuk csinálni. A gödör falait oly meredekre kell készíteni, hogy a verem feneké 1—2 méterrel keskenyebb legyen mint a teteje, a hogy ezt az ábrán láthatjuk. A verem tetejét 8—10 darab 5—6 méter hosszú és a gödör szélein rézsutosan a földre vert karó képez i

Ezeknek a szarufáknak nem kell valami szépen megfaragott gerendáknak lenni, jó erre a célra bármiféle kéznél levő karvastagságu rud is. A szarufákat a kiálló végükön összekötjük s kétoldalt kissé laposra csapott galyakkal belécezzük, s az egészet jó vastagon szalmával vagy náddal befedjük. A náddal nem szabad takarékoskodnunk, annak legalább 60 centiméter vastagnak kell lenni, de ha tehetjük jó lesz még vastagabbra is venni. A verem északnak álló részén kis bejárót csinálunk s ezt legalább két ajtóval zárjuk be.

Ezzel a munkával azután kész is a jégvermünk s az egészet megtölthetjük jéggel. Előbb azonban a gödör falait szalmával vagy náddal 50—60 centiméter vastagságra kell kibélelnünk, hogy a meleg még a földön keresztül se juthasson a jéghez. Jó jeget csak tiszta vízből nyerhetünk, nem szabad ezért pocsolyából vagy más tisztátlan vízből vágni a jeget. Ha a jég között sok a fű vagy más szemét, ne tegyük verembe, mert az ilyen csak rontja a többit. A jeget legjobb darabokban dobni a verembe, s ottan aztán fabunkóval apróra összetörni.

Fagyos napokon és éjjeleken a verem ajtaja nyitva maradjon. A jeget ezenfelül vízzel öntözzük meg, hogy egy tömeggé fagyjon össze. Ha enyhül az idő be kell az ajtókat zárni, de előbb a leülepedett jeget jó vastag szalmaréteggel kell befedni s a 2 ajtó közé szalmazsákokat tölteni.

Nyáron csak jókor reggel vagy késő este szabad jégért a verembe mennünk, de ilyenkor is ügyelnünk kell, hogy a verem mindkét ajtaja egyszerre nyitva ne legyen.

Sz. Gy.

Csikózás és borjazás.

Minden jó gazda fel szokta jegyezni, mikor hágatta fel kanczáját, vagy folyattatta meg tehenét. Ha ezt tudja, akkor könnyen kiszámíthatja, mikorra várhatja az ellést. De sokszor megtörténik, hogy a vásáron vemhes lovat vagy tehenet vásárl, melyről nem tudhatja bizton, mikor fog leelleni, mert a hágatás napját nem ismeri. De itt is van segítség, mert ha a hágatás vagy folytatás idejét nem tudjuk, akkor a következő jelekből következtethetünk az ellés közeledésére: Ugy a kancza, valamint a tehen tőgye megduzzad, azaz tőgyelni kezdenek, a csecsbimbókból sűrű tej nyomható ki, a faroktő beesik, az ivarszervek megduzzadnak s belőlük nyálkás anyag folyik ki.

Ha az állatokon ezeket a jeleket tapasztaljuk, akkor már az ellés sem várat sokáig magára. Ilyenkor a vemhes állatokat bő alommal ellátott tágas, világos, de nem léghuzamos helyre állítjuk, hogy kényelmes fekvőhelyük legyen. Ez azért szükséges, hogy az esetben, ha az ellés nem történneik rendesen és segítségre volna szükség, erre elegendő hely legyen.

Ha az ellés rendes lefolyású, akkor az ellés a kanczánál fél, tehenénél 1—3 óra alatt véget ér.

Ha a borju vagy csikó világra jött, akkor kiszabadítjuk először a burokból, ezután a köldökzsinórt vágjuk el, zsineggel lekötjük és langyos vízzel megmossuk, megtisztítjuk. Ezen mosást épen úgy mint a lekötést elvégezni, soha se mulasszuk el.

Mindjárt az ellés után a magzat száját a benne lévő kocsonyás anyagtól megtisztítjuk, ezután pedig anyja elébe tesszük. Czélszerű a magzat testét puha ronggyal letörölni, hogy az mihamarabb megszáradjon. Sok helyen szokás az ujszülött állat testét sóval, korpával behinteni, a mit pedig tenni egyáltalán nem czélszerű.

Az ujszülött állat mihamarabb szopni akar; ebben segíteni kell az állatot és a csecsbimbót szájába adni.

A leellett állat első tejét sok helyen nem adják oda a fiatal állatnak, hanem kifejik. Ez pedig nem helyes eljárás, mivel ezen első tejnek hashajtó hatása van, mely a magzatot kitisztítja.

A szülés befejezte után a pokla rendes körülmények között lónál félóra, szarvasmarhánál 2—3 óra múlva eltávolodik. A szülés alatt az anyaállat nagyon megizzad, a miért is állott vízzel meg kell itatni; de jó a vízbe korpát vagy lisztet keverni.

Az ellés befejezte után ügyelni kell arra, hogy se az anya, se az ujszülött állat meg ne hűljön. Később pedig gondunk legyen arra, hogy az anyának elég teje legyen, mert az ujszülött állat csak így fog kellőképen kifejlődni. *S. s.*

VEGYESEK.

A hagyma eltartási módja. A hagymát száraz helyen kell eltartani, a hol fagy nem éri. Kis fagy nem árt a hagymának, de a nagy hideget nem tűri. Ha a hagyma megfagyott, akkor nem szabad azt bolygatni, hanem úgy kell rakáson hagyni, a mig a fagy ki nem áll belőle; ha megbolygatjuk a fagyos hagymát és ide-oda rakosgatjuk, vagy meleg helyre viszük, akkor megromlik. Legjobb helye van a hagymának fűtött szoba padlásán, vagy az istálló padlásán. Hideg időben jó a hagymát szalmával, zsákokkal vagy ilyesmikkel betakarni. Ha melegebb idő áll be, akkor a takarót le kell venni róla. Nagy rakásokba nem szabad a hagymát összerakni, mert megnyomódik és akkor rohadni kezd.

Gyümölcsfák megvédése a fagyoktól. Minden gyümölcsfatenyésztő tudja, hogy azon fák, melyek alól a hó legkésőbbben megy el, legkésőbbben hajtának ki. Ez azért van, mivel a fa alatt levő hó a föld átmelegedését akadályozza s mintegy szunyya-

dásban tartja a fa rügyeit. Ha pedig a fa körül levő hóra falombot, vagy szalmát hintünk, a hó még később olvad el ezen takaró alatt. Ezt a körülményt felhasználhatjuk arra, hogy gyümölcsfaink korán fakadását késleltessük. Egyszerűen a fa körül levő hóra falombot vagy szalmát hintünk. Ha pedig a hőmennyiséget megszorítjuk a fa körül, és azután terítjük be, még később fog kihajtani.

Jó orvosság a lovak kólikája ellen. Kötő szer a lovak kólikája ellen a méz és vaj. 3—4 evőkanálnyi mézhez egy kis kanálnyi vajot teszünk, s azt egy bádogedényben tűz fölött melegítjük mindaddig, a míg a méz és vaj szétfolyik és kellőképen összekeveredik. Ha ezután a keverék kihűlt, egy tyuktojás nagyságu golyót készítünk belőle, ezt olajjal bekenjük és a ló végbélnyílásába toljuk oly mélyen, a mennyire csak lehet. Ez az egyszerű szer sokszor mentett meg már az elpusztulástól oly lovakat, melyeken semmi más orvosság nem segített.

A hizó sertések étvágyának fentartása végett, nekik naponként két maróknai zabot kell adni, a mely közzé elegendő mennyiségű só legyen keverve. A sózás következőképpen történik: A zabot egy nagyobb edénybe helyezzük olyképen, hogy minden réteg zabra, egy vékony réteg sót hintünk, s ha az edény $\frac{3}{4}$ részéig megtelt, jól lenyomjuk a tartalmát és kevés vizet öntünk rá. A zab magába szívja a sós vizet és megdagad; ez az oka, hogy az edényt nem szabad egészen tele tölteni. Az így előkészített zabot azután minden hizó sertésnek, naponta két marókkal főzünk, a mi nagyon elősegíti az emésztést, s állandóan fentartja azok étvágyát.

A tojótyukok pótlása. A jó gazdasszony tudja a módját, miként gondoskodik arról, hogy mindig oly tyukjai legyenek, a melyek lehetőleg sokat tojjanak. Arról gondoskodik tudniillik, hogy az öreg tyukokat évenként fiatalokkal pótolja, még pedig a tyukállomány legalább $\frac{1}{3}$ részével. Ezt pedig azért szükséges tenni, mert a tyukok csak 3 éves korukig tojnak elegendő számú tojást, azon túl a tartásuk már nem fizeti ki magát. Ez okból a 3 évnél idősebb tyukokat fiatalokkal kell pótolni, s az öregeket vagy a vedlés előtt, vagy közvetlenül utána leölni. Természetes, hogy a vedlés alatt valamennyi baromfit igen jól kell tartani, mert a vedlés nagyon megviseli őket. Az öreg tyukok pótlására mindig a legelső költésekből származó csirkéket neveljük, s tartjuk őket jól, nagyon meghálálják ők a kissé jobb tartást. Gyorsabban fejlődnek, s hamarabb kezdik a tojást. A ki venni kénytelen az öreg tyukok pótlására szükséges csirkéket, igyekezzék azokat lehetőleg korán tavasszal beszerezni, mert később kénytelen lesz a tyukászoktól a hitványabb késői csirkéket összevásárolni, a melyek pedig mindig gyengébbek maradnak a korai költésű csirkékénél.

Fiatal csirkék pusztulása. Nemsokára elérkezik a költés ideje, s bizony sok gazdasszony fog majd panaszkodni arról, hogy mennyire pusztul a sok fiatal csirke, s más egyéb baromfiköltés. A tapasztalás azt bizonyítja, hogy különösen igen sok fiatal csibe nem annyira az időjárás viszonyosságára, rossz tartás

és élősdiék általi elkinzás miatt pusztul el, mint inkább a tulgyors növény és fejlődésből származó elgyöngülés következtében. Az ily tulgyors növényű csirkéknek aránytalanul nagy szárnyaik vannak melyek hátukról mindig lológnak; folyton pipelnek, még ha a kotló mellett vannak is; szeretik a napos meleg helyeket felkeresni, mert nagyon fázékonyak, s bizony ha a gazdasszony nem ápolja őket a legnagyobb gondnal, hamarosan elpusztulnak. Ez a betegség a legtöbb gyorsnövényű csirkénél már két hetes korban kezdődik, némelyiknél csak 5—6 hetes korban, Leggyakoribb e betegség erős esontu csirkékénél és kakasoknál. Egy kis gondnal meglehet őket az elpusztulástól menteni. Ha meleg, világos és tiszta ólban tartjuk őket, s apróra vágott hus- és tojással, kendemraggal, vagy kenyérral bőven takarmányozzuk, akkor nemcsak gyorsan kiépülnek e betegségből, de csakhamar igen erős és nagy állatokká fejlődnek. Nagyon gyakori betegség a pulykákánál is, melyeknek teste és esontozata aránytalanul nehéz. Kaesáknál is előfordul e betegség. Az ilyen beteg kis kaesáknak csiga- és giliszta-féléket kell lehetőleg sokat adni, a miből hihetetlenül sokat fogyasztanak el, de azután gyorsan is fejlődnek erős és nagy kaesákká.

A pulyka mint kotló. Jól teszi mindenki, a ki baromfi tenyésztéssel foglalkozik, ha már most télen kellő számú fiatal pulykáról gondoskodik, melyeket tavasszal tyúk és kaesatojások kitöltésére nagyon jól lehet felhasználni. Nem mindig lehet és észszerű a tojótyukokkal költetni ki a tojásokat, mert rendszerint a jó tojó tyúk rossz kotlós, és nem szívesen ül az alája tett tojásokon. — Kötő kotlósak a pulykák, különösen a fiatalabbja, a melyik még nem nehezedett el. Rendkívüli kitarással ülnek a tojásokon, s gyakran két sőt háromszor egymásután lehet velök költetni, sőt volt rá eset hogy pulykakassal is költettek ki tojásokat. — Nagy előnye a pulykákkal való költésnek az, hogy sok tojást lehet alájok rakni; 25, sőt 30 tyuktojást igen jól költenek ki egy ülésre, és így ha egy nyáron csak kétszer költetünk a pulykával, 60 darab csirkét könnyű szerrel kikölt egy pulyka. — A második költést vezetetni is lehet a pulykával, a mely elég gondosan örökődik a kis csirkék fölött, de öregebb (4 éves) pulykákat erre a célra nem lehet használni, mert ezek ügyetlenek és gondatlanok, s agyon-tapossák a rájuk bízott csirkéket esetlen lábaikkal.

* MULATTATÓ. *

SZÉP GACSO ILONA.

— Költői elbeszélés. —

Irta: *Pósa Lajos.*

Zúgó Tisza partján oszlopos palota,
Ablakán kitekint szép Gacsó Ilona.
Nézi a sik rónán messze kéklő tájat,
Két nagy égő szeme sűrű könybe lábad.
Selyem keszkenőjét egész tele sirja,
Búbánatos szívét alig-alig bírja,
Hej! valami úgy fáj, marja, mint a kigyó,
Megszólal keblében a szigoru bíró:
„Sirhatsz már, rihatsz már, nincs abba köszönet!
Zápor se, tenger se mossa le bűnödöt.
Hitszegő, elhagytad a te hités párod,
Kis futosó fiad, karon ülő lányod,
Négyszer nyilott már ki, hervadt el a rózsza,
Hány életnek üdvét zártad koporsóba!”

Szép Gacsó Ilona siró fájdalomtól,
Pelső szobájába betegesen befordul.

Ágy szélére borul, kereszt elé térdel,
Könyörög balzsamért összekulcsolt kézzel.
De csak fáj ott belől, marja mint a kigyó,
A kereszt előtt is megszólal a bíró:
„Könyöröghetsz, kelj föl! Nincs abba köszönet!
Nem imádkozod le soha se bűnödöt.
Hitszegő, elhagytad a te hités párod,
Kis futosó fiad, karon ülő lányod,
Négyszer nyilott már ki, hervadt el a rózsza,
Hány életnek üdvét zártad koporsóba!”

Szép Gacsó Ilona inasának cseppet:
„Mulatni akarok muzsikaszó mellett!
Hivjatok vendéget fényes lakomára!
Tizenkét muzsikást rendelj palotámba!
Húzza a nótámat hajnal hasadtáig!
Húzza azontul is, húrja szakadtáig!

Zúgó Tisza partján leborul az este,
Szép Gacsó Ilona tarka, mint a lepke.
Ragyogó termében vidám zene zendül,
Kaczagó kedvében szilaj tánczra perdül.
Selyem keszkenőjét fennen lobogtatja,
Könnyü nád lengése minden fordulatja.
De valami úgy fáj, marja, mint a kigyó,
Muzsikaszón át is megszólal a bíró:
„Mulathatsz, tánczolhatsz, nincs abba köszönet!
Zaj sem altatja el furdaló bűnödöt!
Hitszegő, elhagytad a te hités párod,
Kis futosó fiad, karon ülő lányod,
Négyszer nyilott már ki, hervadt el a rózsza,
Hány életnek üdvét zártad koporsóba!”

Szép Gacsó Ilona hintájába fogat:
„Kocsisom, kocsisom, vágjad azt a lovat!
Vágjad azt a lovat, hadd ugorjon százat!
Érjük el mihamar azt a kicsi házat!”

„Nyiss ajtót, nyiss ajtót, édes uram, párom!
Hitszegő bűnödöt holtig leszolgálom.
Én vagyok, taposs el, én a feleséged,
Bűnbánó szívemmel küszöbödhöz térek.”

— „Távozz el, ne kísérs! Menj a honnan jöttél!
Ne szennyezd be a port tiszta küszöbömnél!
Nincsen nekem párom, nincsen feleségem,
Volt egyszer, de meghalt, elsirattam régen!”

„Nyiss ajtót, nyiss ajtót, édes uram, párom!
Meghasad a szívem, ha fiam nem látom!”

— „Nincsen neked szived, soha meg nem hasad.
Keress a habokban elveszett fiamat!”

„Nyiss ajtót, nyiss ajtót, édes uram, párom!
Hadd esőkolom egyszer árván maradt lányom!”

— „Boldgtalan asszony, menj a temetőbe!
Feküdj le melléje a fekete földbe!”

Az a jótevő kemény kéz.

Rakonezátlan egy gyerek volt az a Tamás Jóska. Féltek tőle a szomszédok, félt az egész falu, de legjobban a saját özvegy édes anyja. Talán éppen azért nem mert egy rossz szót is szólni neki s éppen ez volt az oka, hogy Tamás Jóska azt tette, a miben kedve telt, nem parancsolt neki sem a bíró, sem a pap, s azt kívánta hangosan is, titkon is minden jóra való ember a faluban, bár törné a nyakát az agyagpart alatt, a hol leginkább szeretett hanczurozni, közel levén a madárfészkes erdő, közel a gyümölcsös kertek, melyekben rendes dézsmát szedett minden fáról.

Legtöbb baja volt vele a szegény göthös tanítónak, Kopasz Kelemennek, a kit mindég megcsufolt, a mikor csak tehette, biczegő járásáért, fogatlan szájának öreges motyogásáért, nagy piros zseb-kendőjéért, melyet gyakran elesent s eldugott.

Nem bánta volna már a megkínzott öreg tanító, ha végképen bucsut mond a gonosz esont az iskolának: de nagyon jól érezte magát a semmittevés mellett Tamás Jóska, s ha ő nem is tanult, szorgalmasan feljárt, tanítani a többi fiut a vásottságra s rosszabbnál rosszabb esinyekre.

Történt azonban, hogy az Isten megkönyörült Kopasz Kelemen mesteren és megsabadiította örökre Jóska bántalmazásaitól, bizonyosan üdvözülést adván neki rögtön mennyei jutalomképen azért a sok gyötrelmért, a mit itt a földön kiállott és elszenvedett Tamás Jóskától.

A faluba új tanító jött. Élemedettebb, de még korának derekán levő, erős termetű, erős kezű férfiú: Bog István.

No ezzel aztán nem bánhatott el Tamás Jóska.

Csak egyszer próbálta meg, de rajta vesztett. Az iskola vénhedt falai nem hallottak soha olyan bölgést, nem voltak tanúi soha olyan ropogásnak, a minőt Tamás Jóska torka és esontja hallatott, midőn késsel akarta megtámadni tanítóját, ki pálezával fenyegette meg, minthogy már nem használt a szép szó. De erre Bog István megfogta a gyereket, a kést kiesavarta a kezéből, s úgy eldöngötte nem pálezával, hanem tulajdon ökleivel, hogy a különben izmos vad kölyök csak úgy hentergett a földön kinjában.

Megrémültek a többi fiúk.

Ebből nagy baj lesz.

Leüti az a Jóska valamelyik este Bog Istvánt. Lesbe áll az utezaajtóban, vagy be is ront hozzá fejszével, csákánynyal, — kitelik attól minden ezudarság.

Dehogy ütötte le.

Másnap pontban nyolez órakor ott ült az iskolában, a hátulsó padban, meghunyászkodva, aláztatosan. Még akkor is gyanakodva néztek rá pajtásai: nem forral-e valami rosszat magában?

Jóska pedig ült figyelmesen, hallgatta a tanító magyarázatát, s ettől a percztől fogva nem volt

senkinek sem bántódása a faluban. Emberére talált. Érezte, hogy igazságosan bünhődött. Csak az a kemény kéz hiányzott eddig, a ki megtanította volna a kellő pillanatban, hogy mit nem szabad tennie.

Kinőtt már az iskolából is; belépett a legénysorba.

Szép, szálas legény lett. Olyan, mint az egyenes tölgyfa; nem talált volna abban hibát nemesak a szeretője, de senki fia se. Nem bizony.

Hogyne vitték volna el katonának az ilyen szép legényt?

Anyja már elköltözött az örök boldogság honába, nem volt kit tartania, hát mehetett is egyetlen fiu létére.

A katonaságnál hamar felvitte az Isten a dolgát. Tanulékony volt, engedelmes volt, de nyalka és parancsolni tudó is volt: emelkedett fokról-fokra s még nem telt be a három esztendő, már három csillag meg sárga zsinór ékesítette a gallérját, s úgy hitták ezentul: őrmester ur.

Kis jószágát kiadta egy szomszédnak árendába: de már mégis szerette volna látni, mikor majdnem három évig nem nézhetett feléje s elkéredzkedett haza.

De megcsodálták, megbámulták az ismerősei, a komái, hogy milyen derék ember lett belőle. Egyse vitte föl ennyire a falubeli legények közt.

Bizony nem hitték volna.

Hát még mikor hosszú kardjával végig esörömpölt a nagy utezán! Valahány leányszem volt a virágos ablakok mögött mind utána nézett ma.

Hogy sietett min'legyik ma a templomba. Mert ő bizonyosan ott lesz. Vajjon kire esik a választása?

Ott volt igenis, a templom előtt parolázott legénypajtásaival. Kinek ki volt már az esztendeje, ki meg készült már a sorshuzásra.

Beharangoztak.

Bog István is megindul a mester-lakásból a templom felé.

Megöregedett, megderesedett már a tiz esztendő óta, hogy az a nagy megtérítés történt, a mit nem felejthet el a Tamás Jóska.

Szalutál az öregnek katonásan, összecsapva sarkait, s mig Bog István ránéz bámuló szemével, mintha kételkednék benne, hogy valóban ő az: Jóska kiugrik a sorból, megkapja a tanító kezét s megcsókolja azon helyben, az egész falu láttára.

— Áldja meg az Isten azt a kezét, a melyikkel megütött. Az az ütés térített észre, az tett emberré.

Bog István sirva rázta meg a legény kezét.

Soha sem énekelt az öreg mester olyan szépen a templomban, mint ma. Azt mondta mindenki róla.

Sziklay János.

Adomák.

Finoman.

Peres ügyben utazott az ügyvéd a közeli faluba. Utközben rá akar gyujtani szivarjára azonban nem lévén nála gyufa, a kocsistól kért; de ez nem gyult meg, sem a második, sem a harmadik... a tizediket meg elfújta a szél.

— Van-e még, István? — kérdi a kocsistól.

Sokáig keresgélt a kérdezett, végre nagy sokára a dolmánya egyik zsebéből kihúz egy szálat s a következő szavakkal adja át a tens fiskális úrnak:

— Járjon ám a pofa, mert több nincs.

A turkevi ember — otthon.

Nagyon elfáradtam anyjuk, ledülök egy kicsit — szól István gazda fiatal feleségéhez. Néhány perez mulva falrengető hortyogás hallatszott a vaczokról.

Az asszony esendesen ül, midnaddig, míg a kis gyerek torkaszakadtából sírni nem kezd.

Erre felrázza álmából alvó urát:

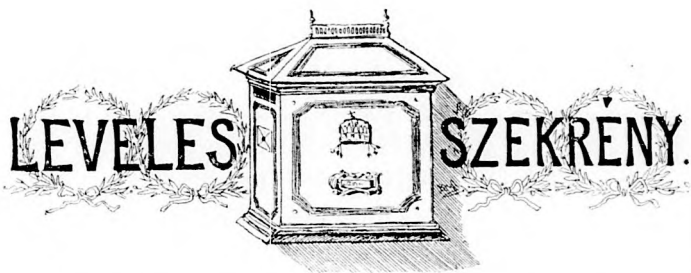
— Keljen fel kend apjuk, aztán csitítsa ezt a gyereket, hiszen a kendé is tán ez a gyerek;?

— *A mi az enyim benne azt hagy ríjja le,* — mordul a gazda s hortyog tovább.

Az iskolából.

Tanító. Mondd csak, fiam, ha egy zsemlye két krajezár, hány zsemlyét kapunk tíz krajezárért?

Fiú. Előbb hetet kaptunk most csak hatot.

Henszlik János urnak, *Merény.* A „Független Ujság“ ma még csak magyar nyelven jelenik meg.

Király Gyula urnak, *Miskolcz.* Az ezután belépő előfizetők, a míg a készlet tart, megkapják mindazon számokat, a melyek megjelentek.

Ifj. Warga Ferencz urnak, *Mesztegye.* Tessék megnyugodni, hogy a mi érdekes dolgok az országban és a külföldön történnek, azok mind benne foglaltatnak a lapban. Ezenkívül adunk tanulságos olvasnivalót a gazdáknak és iparosoknak egyaránt.

Tóhelyi József urnak *Solt.* Az olesó naptár árát tessék postabélyegeken beküldeni. — Köszönjük az érdeklődést, tudósításokat és cikket elfogadunk.

Németh Antal urnak, *Zala-Erdőd.* A lapot megindítottuk, de kérjük az ígért gyűjtést.

Szini Péter urnak. *B.-Végardó.* Népies cikkeket és tudósításokat köszönettel veszünk. A lapot megindítottuk. Kérjük egyszersmind a lap terjesztését.

Biró János urnak, *Darócz.* A könyvet elküldöttük, eddig bizonyára megkapta. — A szövögepről, Dzirzon-kasokról, a sertésfajtákról legközelebb cikket írunk. A gazdasági könyvelésről azonban cikket nem irhatunk, mert az nem fér az ujságba. Hanem nagyon ajánlhatjuk a most megjelent „*Gazdasági számviteli napló*“-t az 1895. évre, ára 3 frt, megszerezhető az Eggenberger-féle könyvkereskedésben, Budapesten. A számadások bejegyzésére, minden gazdasági ágra külön nyomtatványokat tartalmazó esinos vászonkötésű könyvbe az összes gazdasági számadások bevezethetők. — A jókívánatokat köszönjük.

Szegény diák. A verset nem közölhetjük.

Molnár Aladár urnak, *Polgárdi.* Köszönjük s működését továbbra is kérjük.

Ferenczy Ignác urnak, *Szász-Régen.* Ha a tehéntől a borjut egyszerre, minden átmenet nélkül elválasztják, megtörténik, hogy a tehén hosszabb ideig nem akarja leadni a tejet. Néha egy-két hétig is visszatartja a tej egy részét s csak keveset enged kifejetni mindaddig, míg a borját elfelejti. Szorgalmas fejés segít abajon; ha nem is adja le tehene a tejet az első napokban, csak fejtse a szokott időben kellő ideig, rövid idő mulva le fogja adni.

Simon Samu urnak, *Bajmok.* Az álami ménék kisélejtezése ugy Baján, mint a többi méntelepeken minden évben július vagy augusztus hónapban történik meg.

K. G. urnak, *Nag-Iklad.* Csomai Pál ur részére az első példányokat az előfizetés alkalmával elküldtük, valószínűleg a postán kallódtak el; ma újból elküldtük.

M. P. urnak, *Erzsébetlak.* A három-három példányt pótlólag megküldtük.

Gyulay Frigyes urnak, *Eltyek.* Láttatlanul a képek értékéről nem mondhatunk véleményt. Küldje el jól beesomagolva kiadóhivatalunkba, itt majd meghatározhatjuk értéküket s értesíteni fogjuk, kinek lehetne azokat eladni. A pincze azonban nem a legmegfelelőbb hely ily tárgyak eltartására.

Czipoth Iván urnak, *Málnás.* A megrendelt naptárt elküldtük.

Libor Mihály urnak, *Döbrögecz.* Osztr. földhitel sorsjegye nem nyert.

K. I. és N. Gy. urnak *Dombóvár.* A 3-ik számot postára adtuk.

Főtiszt. **Százman** Károly plebános urnak, *Bajta.* A szóban levő előfizetési díj nem jutott kezeinkhez. A tévedés onnan ered, hogy a „Független Ujság“ helyett a „Független Néplap“-nak volt ezimezve; az eddig megjelent számokat azonban megküldöttük.

B. E. urnak, *Atány.* A ezimet helyesbitettük.

Anzau György urnak, *Szent-Hubert,* Lapunk ma még csak magyar kiadásban jelenik meg.

L. F. urnak, *Ördögkut.* A 2-ik számot postára adtuk.

Kollár József urnak, *Bajmok.* Az első három számot postára adtuk.

Budapesti piacz.**A gabona ára Budapesten.**

Budapest, január 19.

Buza e héten:

<i>Tiszavidéki</i>	76—82 kil. buza ára	6 frt 65—6 frt 80 kr.
<i>Pestvidéki</i>	" " " " 6 "	55—6 " 80 "
<i>Fejérmegyei</i>	" " " " 6 "	55—6 " 80 "
<i>Bácskai</i>	" " " " 6 "	65—6 " 90 "
<i>Bánsági</i>	" " " " 6 "	55—6 " 80 "
<i>Északmagyarországi</i>	" " " " — " — " — "	
<i>Rozsot</i>	mmázsánként 5 frt 30—5 frt 40 krral fizették.	
	<i>sörfőzésre való,</i>	mmként 7 frt 15 kr. 8 frt 15 kr.
<i>Árpa</i>	<i>szeszfőzésre való</i>	" 6 " 30 " 6 " 80 "
	<i>takarmánynak</i>	" 5 " 80 " 6 " 15 "
<i>Zab</i>	mmázsánként	5 " 90 " 6 " 30 "
<i>Tengeri</i>	" " " " 6 "	— " 6 " 10 "

Egyébb magvak: *Köles* mm. 6.10—6 frt 70 kr.; *kenyérmag* — — frt — kr.; *lencse* 9—15 frt — kr.; *bab nagy* 8.50—9 forint; *bab kicsi* 9.25—9 frt 75 kr.; *vöröshere magyarországi* 55—66 frt; *vöröshere erdélyi* 55—66 frt; *lucerna* 42—50 frt; *bükköny* 6.80—7 frt — kr.; *muharmag* 14—15 frt; *mák* 18—20 frt.

Lóvásár: Nehezebb igásló páronként — — frt; könnyü igásló — — frt.

Marhavásár: m.-mázsánként fizetnek élősúlyban: Elsőrendü *jármos ökörért* 28—32 frt; közép minőségü *jármos ökörért* 26—28 frt; silányabb *jármos ökörért* 22—25 frt; hizott *ökör* mm.-ként — — kr.; hizott *tarka ökör* 30—33 frt. *Fejős tehén*ek. Fehérszörü magyar tehén, m.-mázsánként 27 frt; tarka tehén 31 frt. *Élő borju.* 1 klgr. élősúlyért fizetnek: Elsőrendü borjuért 41—44 kr; közepes minőségü borjuért 39—40 kr; silányabb borjuért 37—38 kr. *Vágott borju.* 1 klgr. hussúlyért fizetnek: Elsőrendü borjuért 65—66 kr; közepes minőségü borjuért 60—63 kr; silányabb borjuért 56—58 kr.

Sertésvásár. (Kőbánya.) 100 kgrkint élősúlyban, 4% és 45 kgr. levonás az életre. Elsőrendü 300—380

kgr. nehéz sertésért 44¹/₂—45 kr, vidéki sertés, könnyü páronként 250 kilóig 43—44 kr.

Juhvásár. Jó minőségüért, páronként 10—13.50 frt, gyenge minőségüért, páronként 6.50—8 frtig.

Baromfivásár. Lud páronként 3.50—7.00 krig, kacsá 2.00—2.30 krig, tyuk 1.10—1.30 krig, esirke —.90—1.20 krig, hizott kappan 1.80—2.80 krig, pulyka 3.60—5.00 krig.

Takarmányvásár. Réti széna méterm. 3.40—4.— kr, mohar 3.—3.90 kr, zsupszalma 1.50—1.6) kr, zabosbükköny —. — — — — kr, alomszalma 1.30—1.40 kr, tengeri szár 1.20—1.50 kr.

Vegyések. Szalonna 44—48 kr, esurgatott méz 32—33 kr, viasz 1.64—1.65 kr.

Tojás forintonként, friss 25—30, meszes 35—36 darab.

Hagyma: m.-mázsánként 4 frt.

Fokhagyma: m.-mázsánként 22—24 frt.

Dughagyma: m.-mázsánként 26—28—30 frt.

Hol lesz mostanában országos vásár?

Január 21-én: Nagy-Szombat, Verbócz. — **22-én:** Geletnek, Mehádia, Nemes-Vid, Szendrő (Borsod m.), Szt-Elek (Vas m.), Széplak (Vas m.), Sziára, Tállya. — **23-án:** Buziás Göncz, Kendi-Lóna, Kékkő (Nógrád m.), Nagy-Almás (Kolos m.). — **24-én:** Kurima, Mező-Méhes, Pruzsina, Rima-Szécs. — **25-én:** Alsó-Lendva, Bánffy-Hunyad, Bátorkesz, Bereczk (Háromszék m.), Beszterezebánya, Bicske, Csik-Kozmás, Csököly, Deveser, Feketető (Bihar m.), Felső-Stubnya, Gyalakuta, Heves, Ipoly, Szalka, Kapuvár, Lajosfalva (Moson m.), Marczaltó, Máté-Szalka, Mező-Keresztes, Nagy-Enyed, N.-Harsány (Baranya m.), Nagy-Höflány (Sopron m.), Nagy-Káta, Nagy-Kun-Madaras, Nagy-Megyer, Nagy-Surány, Nemes, Déd, Német-Lipese, Pínkafő, Ratkó, Ráczeke-Rozsnyó, Sándorház, Szobelléb, Szécsény, Szigetvár, Turdossin, Vép (Vas m.) — **27-én:** Bátos, Erzsébetváros (Küküllő m.), Holits, Kanjonka, Nyir-Bakta, Vasvár.

2-szeres és 3-szoros termékek

csakis mesterségesen szárított

műtrágyával érhető el.

„Hungaria” műtrágya-, kénsav és vegyi ipar részvény-társaság Budapest.

Herényi Gotthard Sándor és Rovara Frigyes művét érdeklődőknek ingyen és bérmentve küldjük meg. 16

Január hó.

HETI NAPTÁR

N. Bold.-asszony hava.

A hó és hét napjai	Római katolikus naptár	Protestáns naptár	Görög keleti naptár	N A P		H O L D	
				kel óra perc	nyugszik óra perc	kel óra perc	nyugszik óra perc
3. H. vas. Vízker. után. Kath. ev. Menyegző Ión galileai Kánában. Ján. II. 1—11. — Prot. ev. Ugyanaz. Olv. Rom. 12. 7—16. — Gör. ev. Hallván Jézus, hogy János fogságra vitetett. Máté IV. rész. 8. szakasz.							
20 Vasárnap	F Jézus sz. nev.	F 2 Fáb. és Seb.	8 A 27 Julián	7 22	4 29	3 12	11 27
21 Hétfő	Ágnes	Ágnes	9 Policukt	7 22	4 30	4 24	d. u.
22 Kedd	Vinceze	Vinceze	10 Nissz. Gergely	7 22	4 31	5 28	0 44
23 Szerda	Bold. assz. elj.	Izaiás	11 Teodóz ap.	7 20	4 33	6 32	1 40
24 Csütörtök	Timót vt.	Timót	12 Taczián	7 19	4 34	7 02	2 44
25 Péntek	Pál fordulása	Pál ford.	13 Hermil	7 18	4 36	7 36	3 53
26 Szombat	Polykár vt.	Polykár	14 Raiti vtk.	7 17	4 38	8 01	5 01
27 Vasárnap	F 3 Aranysz. Ján.	F 3 Krizosztom	15 A 28 Pál rem.	7 15	4 39	8 19	6 11

Bor- és pinczekezelési kellékek

u. m. cognac, savtalanító por, borkősav, (vegytiszt) vízahólyag, dugaszok, dugaszoló- és czimkupakológépek, borszesz, JULIEN borderítőpor stb. legolcsóbb árban kaphatók

WATTERICH ARNOLD-nál**BUDAPEST,**

Dohány-utca 5. szám alatt.

Árjegyzék ingyen.

Csak 3 forint 50 krajczár egy remontoir-zseb-óra

jótállással, kitűnő és jól járó, gyönyörű fényezett nickeltokban 12 órai szerkezettel mely minden más drága órát pótol. Aki egy ilyen órát megrendel, az órával együtt még a következő tárgyakat kapja

egészen ingyen:

1 pompás óraláncot, egy gyönyörű kézelő garnitúrát, 1 csinos nyak-kendőfűt, 4 darab ingelöt (chemizett) és gallér-gombot és 6 darab jó férfi-gallért tetszésszerű nyakbőségben. Ne kételkedjék senki sem, mivel kijelentem, hogy ez nem játékszer, nem szédélgés, hanem tiszta igazság, és visszaadom a pénzt annak, aki ezen órával nincs megelégedve. Mindenki siessen tehát, a meddigra készlet tart, ezen kitűnő órákat megrendelni. — A szétküldés a pénz előzetes beküldése vagy utánvét mellett történik

APFELS Taschen-Uhren-Versendung által,

BÉCS, Fleischmarkt 6 fü.

15

Luczernát, lóherét, répamagot

ajánl

Mauthner Ödön magkereskedése**BUDAPEST.**

11

Figyelmeztetés: Répamagvaim szerződésileg Északnémetország leghiresebb, legmegbízhatóbb termelői által kizárólag részemre termeltetnek. Ennek folytán fajazonosságért, továbbá 95, de legkevesebb 85% csiraképességért szigorú szavatolást vállalok, 85%-nál kevesebb csiraképességűt (bár ilyen nem forgalmazok) visszafogadok. Nagy fontosságú ez a gazdára nézve, mert a tavalyi gyakori esőzések által a répamag $\frac{1}{5}$ része csak 50—60% csiraképes.

Gőzekéket,

út-i lokomotivokat,
gőz út-i hengereket

szállít

a legökéletesebb szerkezetben
és a legmérsékeltebb áron

John Fowler és T^{sa}

Budapest,
Váci-körút 76. szám.

Nöthling Vilmos

magkereskedésében

Budapest, Kálvintér 9. sz. alatt

szerezhetők be

a legkitünőbb és legmegbízhatóbb
gazdasági-, kerti-vetemény- és
virágmagvak.

Árjegyzék kívánatra ingyen és bérmentve.

Sternberg Ármin és testvére
cs. és kir. szabad. hangszer-ipar
Budapest, VII. Kerepesi-út 36. sz.

Saját készítményű, minden-
nemű hangszerek és azok
kellékei és alkatrészei. Min-
dennemű hangszerek és ze-
nélőművek javítása és
hangolása szakszerű pon-
tossággal eszközöltetik

Harmonikák, j. mechanikai hangszerekről, külön-külön képes árjegyzék kérendő.

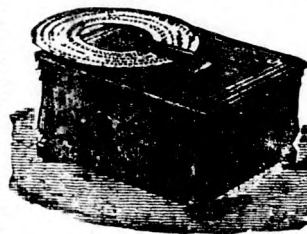
A „Columbus”

cimbalomverőfej megszünteti az
eddiggi pamutozást és cernázást,
erős és csengő hangot nyerünk
általa. Minden verőre bárki ráhuzhatja és mindenkor le is
huzhatja. Sohasem pusztul el. Ára a verőpálcákkal együtt
az utóbbiak minősége szerint 2.—, 2.50, 3.— és 3 frt 50 kr.
Külön a „Columbus” verőfej párja 1.— frt.

Legújabb! Legújabb!

INTONA

változtatható ércjátéklapokkal
és korlátlan műsorral.

Ezen új találmányu hang-
szerrel minden előzetes tanul-
mány és zeneismeret nélkül
száz meg száz tetszés sze-
rinti zenedarabokat lehet ját-
szani. Ára 12 frt, a kotta-
lapok darabja 30 kr. Megrendelések az árak előleges
beküldése mellett vagy utánvétellel teljesíthetnek.

Nagy képes árjegyzék ingyen és bérmentve. Javítások pontosan eszközölthetnek.

KLÖSZ GYÖRGY

fényképezési és műszaki műintézete

Városligeti fasor 49. szám alatt
(saját házában).

Villamos-vasut megállóhely a ház előtt.

Városi iroda a régi helyiségben: Kossuth-Lajos-u. 18., I. em.

MAGYAR MEZŐGAZDÁK SZÖVETKEZETE

BUDAPEST, V., Alkotmány-utca 31. szám.

Üzleti berendezés.

Sürgönyezim:
Mezőgazdák, Budapest.
Hiv. óra 1/29—1-ig és 2—5-ig.

Áruraktár czime:
M. Á. V. nyugoti pályaudvarán
lévő közraktári vállalat XX.
számu raktár.

Bizomány-osztály.

Határregellátás.
Gabonaeladás.

Erőtakarmányok vétele.
Fedezeti tőzsdei kötések.

Áru-osztály.

Összes Gazdasági cikkek a
legkiválóbb minőségben.
Építkezési anyagok.

Gazdasági vasneműek.
Gyapju és hizott marha bizo-
mányi értékesítése.

Vetőmag-osztály.

Mindennemű vetőmagvak
megvétele és eladása.

Heremagvak bérrostálva.

Gazdasági gép-osztály.

M. kir. államvasutak gépyára
mezőgazdasági gépeinek szö-
vetkezeti képviselősége.

V. Vermorel-féle „Eclair” per-
metező kiz. képviselete.

Csonka Bánki-féle petroleum-
motorok mezőgazdasági kép-
viselete.

Adriance Platt & Co. newyorki
kaszáló, marokrakó és kőve-
kötő gépeinek kizárólagos kép-
viselete.

Mindennemű kipróbált solid
kivitelű gazdasági gép jutá-
nyos beszerzése.

A szövetséget alapszabályait és hetenkint egyszer megjelenő „ÜZLETI ÉRTESÍTŐJÉT” kívá-
natra bárkinek ingyen és bérmentve megküldi.